ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Українську Помісну Православну Церкву!

Часопис Волинської єпархії Київського Патріархату

№ 6–7 (43–44) червень–липень 2008 р.

ІЗ ПАТРІАРХОМ

Святійший владика Філарет побував у Луцьку й Жидичині

Майже щороку Предстоятель нашої Церкви Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет на Зелені свята відвідує Волинь. Річ у тім, що парафіяни кафедрального храму єпархії – Троїцького собору – у день Зіслання Святого Духа відзначають храмовий празник, а Волинська єпархія – одна з найбільших у Патріархаті.

Як і кожен рік, волинська паства чекала від Його Святості поради, розради, підтримки, палкого архіпастирського слова. І, як завжди, не помилилася у сподіваннях.

Владика Філарет прибув до Луцька напередодні, у неділю ввечері, 15 червня. Священнослужителі та численні віряни, серед яких були голова облдержадміністрації Микола Романюк і міський голова Богдан Шиба, зустрічали його на церковному майдані. Після короткого молебню Патріарх зустрівся з очільниками обласної та міської влади.

Уранці тисячі й тисячі православних прийшли на престольне торжество. Божественну Літургію відслужив Патріарх разом із митрополитом Рівненським і Острозьким Євсевієм, єпископами Луцьким і Волинським Михаїлом та Дрогобицьким і Самбірським Матфеєм, із численним духівництвом, у присутності єпископа Маркіяна Трофим'яка – представника Римсько-Католицької Церкви. Під час відправи Його Святість нагородив одного з найстаріших священиків єпархії протоієрея Сергія Мельничука-Мартинюка орденом Великомученика Юрія Переможця.

У розлогій проповіді Святійший розповів про значення зіслання Духа Святого в історії Церкви, охарактеризував сучасний стан Православ'я. «Цього року виповнюється 1020 років Хрещення Київської Руси, – зазначив Патріарх. – Звичайно ж, це не ювілей. Проте ми святкуватимемо цю дату як, так би мовити, поправку до ювілею двадцятилітньої давнини. Адже тоді, у 1988-му, урочистості відбувалися переважно у Москві. Хоча, як відомо, лише 1147 року з'явилося місто Москва, князь же Володимир хрестив Русь у Києві». На це святкування Президент Віктор Ющенко запросив Патріархів Вселенського Варфоломія і Московського Алексія. «Чи приїдуть вони – невідомо. Але якщо їхній візит посприяє возз'єднанню українського Православ'я, то ми будемо раді цьому приїзду. А якщо ж унаслідок візиту наше роз'єднання посилиться, то, звичайно ж, ми не схвалюватимемо їхнього приїзду», – наголосив Патріарх Філарет.

Разом із лучанами радість храмового торжества поділили голова облдержадміністрації Микола Романюк, який привітав Первоієрарха на паперті собору від імені всіх волинян, голова обласної ради Анатолій Грицюк і міський голова Богдан Шиба.

Його Святість також очолив хресний хід і при вході до духовної консисторії дав коротку прес-конференцію, на якій ще раз зосередив увагу представників ЗМІ на відзначенні 1020-річчя Хрещення Руси-України та 900-ліття Михайлівського Золотоверхого монастиря у Києві. На запитання, як проходитиме це святкування, владика Філарет відповів: «На державному рівні воно розпочнеться 26 липня. В ньому візьмуть участь, окрім нас, і представники УПЦ Московського Патріархату, і УАПЦ, і УГКЦ (як конфесії, що веде початок від Володимирового хрещення). На церковному ж рівні Київський Патріархат має й свої заходи: 11 липня буде проведено Помісний Собор, а 19 липня на Софійському майдані столиці відслужимо подячну Божественну Літургію, на яку я запрошую всіх, хто має змогу прибути». До речі, як зазначив Його Святість, «ця щорічна поїздка до Луцька – одна з численних. Але видно, що у вашому краї віра міцніша, ніж подекуди. Погляньте, сьогодні лише до цього храму прийшло, гадаю, тисяч десять людей».

У другій половині дня Патріарх освятив пам'ятник на могилі митрополита Якова (Панчука), який керував єпархією в 1995–2004 роках, та відвідав чоловічий монастир Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерцівського району.

Патріаршу Літургію з головного храму Волині мали змогу побачити всі мешканці області: Волинська державна телерадіокомпанія вела пряму трансляцію з Троїцького собору та повторила передачу в найзручніший час увечері.

Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлини прот. Віталія СОБКА

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – надійна підмога та корисний засіб у духовному житті православного християнина. Аби ця найпопулярніша волинська релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її у будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця. Вартість одного примірника з доставкою – лише **38 к.** (без вартості приймання передплати). Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – **91241**. Архів основних публікацій «Волинських єпархіальних відомостей», оперативні церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: **www.pravoslavja.lutsk.ua**

Волинські єпархіальні відомості

НОВИНИ

Служіння архієрея

Протягом травня–червня єпископ Луцький і Волинський Михаїл відправляв традиційні Богослужіння, брав участь у численних заходах і в нашій єпархії, і поза її межами. Зокрема, владика: • звертався з благословенням до організаторів, учасників і глядачів луцького фестивалю церковних хорів релігійних організацій міста «З Іменем Єдиним», де серед колективів різних конфесій виступали хор Центру християнського виховання дітей і молоді та архієрейський хор «Оранта»; • побував на урочистих зборах обласного представництва Товариства Червоного Хреста України з нагоди 90-річчя цієї організації; • взяв участь у святкуванні, що відбулося в Києві, з нагоди вшанування священномученика Макарія, митрополита Київського і всієї Руси; • виступав на урочистому засіданні вченої ради Волинського національного університету імені Лесі Українки із нагоди 15-річчя з часу надання йому статусу університету, нагородивши колектив благословенною грамотою; • разом із волинськими паломниками молився за Божественною Літургією на Божій горі, що біля Почаєва, з нагоди відпустового свята; • взяв участь у ювілейному концерті Волинського державного академічного народного хору, відзначивши його орденом Святителя Миколая Чудотворця, а благословенними грамотами – тих артистів цього колективу, які є ще й церковними співцями; • освятив пам'ятну капсулу, яку було закладено у фундамент майбутньої церкви Воздвиження хреста Господнього в Нововолинську (настоятель парафії – священик Віталій Голян); • у День героїв очолив хресну ходу й панахиду біля пам'ятника борцям за кращу долю

Батьківщини, що в Старому місті Луцька; • побував на відкритті відділу прикордонної служби «Ягодин» у с. Рівне Любомльського деканату (новий підрозділ Державної прикордонної служби України); • взяв участь у щорічних урочистостях, присвячених пам'яті козаків і селян, які полягли в битві під Берестечком 1651 року.

У Локачинському деканаті

У Шельвівському сільському будинкові культури відбулась літературно-музична композиція «Під хрест Твій стаю, Спасителю мій». Кожен присутній ще раз згадав Христові муки та радів Воскресінню Спаса. Майстерність ведучих, щира молитва дітей, учнів середньої школи, мелодійні пісні у виконанні місцевої вокальної групи, учасники якої – і церковні хористи, припали до душі глядачам. До присутніх із привітанням та благословінням звернувся настоятель парафії Воздвиження Хреста Господнього в с. Шельвів священик Григорій Федорів. Організаторами дійства стали завідувачка сільського будинку культури Мирослава Янчук та керівник церковного хору паніматка Наталія. Учасники концерту радували виступом і громаду Благовірних князів-мучеників Бориса і Гліба в с. Марковичі, яку теж очолює о. Григорій. Концерт відбувся за його сприяння та сільського голови Федора Нижника. Дай, Боже, щоб такі заходи мали продовження, стали традиційними.

Юріївські ювілеї

Парафія Великомученика Юрія Переможця (Георгія Побідоносця) у Володимирі відзначила сторіччя з дня освячення свого храму. Він будувався як військова, гарнізонна церква, її й сплановано саме так, щоб тут могли розміщатися «служиві люди».

На ювілей до громади, яку очолює протоієрей Євген Шевчук, прибули єпископ Михаїл, колишній настоятель цього храму, а нині єпископ Дрогобицький і Самбірський Матфей, декан протоієрей Юрій Пилипець, інші священнослужителі, ігуменя місцевого монастиря Різдва Христового Марія, представники державної влади. «Настане той час, – мовив у проповіді владика Михаїл, – коли, як сказано у Святому Письмі, перекують мечі на рала. Але нині ми – Церква войовнича. Ми боремося не проти плоті, не проти тіла, а проти духів злоби піднебесної, і в цьому нам добрий приклад – великомученик Юрій. Нехай же за трудами нашими Господь сподобить нас Царства Небесного, як сподобив Своєю ласкою цього великого святого». А тимчасовий, столітній відтинок цієї боротьби було відзначено благословенною грамотою, якою архієрей нагородив усю громаду.

Особливо піднесений настрій панував цього дня і в луцькій Юріївській церкві, яку очолює канцлер протоієрей Микола Цап. Адже окрім храмового торжества святкували ще й 110-ту річницю цього Божого дому. На цю нагоду духовенство освятило пам'ятний знак, споруджений коштом громади.

Почесний громадянин

Володимирська міська рада присвоїла звання «Почесний громадянин міста Володимира» найстарішому священикові Волинської єпархії протоієрею Сергієві Депо́, – повідомило інтернет-видання «Волинська правда» (www.pravda.lutsk.ua). Як зазначено в рішенні – «за визначні заслуги перед територіальною громадою ... багаторічне священнослужіння Богу і людям, особистий внесок у відродження споконвічних традицій Православ'я, духовності та моралі в серцях українського народу». Отець Сергій народився 31 березня 1923 року в с. Конюхи Локачинського району. Його прадід був французом, який залишився на Україні після війни 1812 року. Закінчивши після Другої світової Ленінградську семінарію та Московську духовну академію (кандидат богословських наук), душпастирює у нашому краї. З 1988 року служить в одній із найдавніших на Західній Україні Василівській церкві у Володимирі.

В Іваничівському деканаті

У неділю Святих жінок-мироносиць в Іваничах відбувся хресний хід від храму Казанської ікони Божої Матері до кургану слави, де покоїться прах закатованих радянською владою воїнів Української повстанської армії. Як повідомив єпархіальній прес-службі протоієрей Василь Мельничук, віддати данину шани героям прийшло багато людей, зокрема молоді, дітей. Біля святого хреста, який стоїть у їхню пам'ять, відбувся мітинг за участю представників місцевої влади. Настоятель парафії протоієрей Андрій Мельничук відслужив панахиду, в проповіді він сказав: «Ми не повинні забувати подвиг людей, які віддали своє життя за незалежність України».

(Продовження на 4 стор.)

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

24 червня – пам'ять невідомого на ім'я ченця, який удостоївся явлення архангела Гавриїла 29 червня – Усіх преподобних і богоносних отців, на святій горі Афонській прославлених

Щодня Православна Церква вшановує багатьох святих. Але ми розуміємо, що їх насправді куди більше. Скільки – знає лише Сам Господь. Серед угодників Божих чимало ченців, та й серед них є ті, імен котрих ми не знаємо. У сонмі афонських святців є й такий безіменний.

Це було десь у роках 984–995. На Афонській горі між монашими хатинами стояла келія з маленькою церковцею. Там жив старець із молодим іноком. Якось наставник побажав побувати на всенічній у сусідній церкві, а юнакові наказав звершувати службу вдома. Лишившись один, той раптом почув стук у двері, відчинив і побачив незнайомого ченця, прийняв його з привітністю й пошаною. Коли настав час звершувати службу, вони обидва стали возносити до Господа Бога молитовні піснеспіви. Та як мали співати стародавню богородичну молитву «Чеснійшу від херувимів...», незнайомець заспівав спершу так: «Достойно є, і це істина, славити Тебе, Богородицю, приснoблаженну, і пренепорочну, і Матір Бога нашого». А вже відтак продовжив як звично: «Чеснійшу від херувимів і незрівнянно славнійшую від серафимів, що без істління Бога-Слово породила, сущу Богородицю, Тебе величаємо».

– Диво! Диво! – вигукнув розчулений інок. – Ми співаємо тільки «Чеснійшую...», а пісні «Достойно є...» ні ми, ні предки наші не чували досі. Прошу тебе, запиши мені слова, щоб я не забув і міг би так само, як ти, величати Богородицю.

Та, на жаль, у келії не виявилося ні клаптика паперу.

– То принеси мені принаймні якусь камінну плиту, – сказав незнайомець.

Поруч лежав шматок обтесаного каменя. Чернець подав його і таємничий відвідувач, проводячи своїм пальцем, викарбував молитву і подав монахові:

– Однині навіки так співайте і ви, і всі православні християни. – Сказав – і став невидимим.

То був архангел Гавриїл.

На світанку старець повертався зі всенічної й почув, як його духовне чадо співає нову пісню. Уважно вислухав розповідь свого учня про з'явлення в келію чудесного відвідувача та з подивом розглядав скрижаль із вибитим написом. Потому було скликано собор старців гори Афонської і всі єдиними вустами і єдиним серцем ухвалили, що належить співати цю молитву. Відтоді ангельська пісня «Достойно є...» увійшла в повсюдне використання Православною Церквою.

Кам'яну плиту доставили цареві, келію перетворили на храм, а от ім'я того ченця, який сподобився видіння архангела, залишилося невідомим.

Та воно відоме Богові.

Віктор ГРЕБЕНЮК

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

З БОГОМ – ДОБРЕ!

У Луцькому районному деканаті освячено два новозбудованих храми

На фундаменті віри

У 1943 році в с. Городище біля Луцька палала Миколаївська церква, що простояла там із 1912-го. Вона була мурована, згорів лише дерев'яний верх, тож її можна було б поладнати, але радянська влада не дозволила. Церковне ж начиння люди позбирали у скрині й закопали. Згодом ці скарби було відкопано й утвар віддано в сусідній храм с. Баїв, куди й стали ходити городищани. В 1961 році розібрали стіни, а підвалини лишилися. На початку дев'яностих для Городища, яке після війни розмістилося вже в іншому місці, було спроектовано велику, двоярусну церкву Святителя Миколая Чудотворця, що велика рідкість для сільських домів Божих, і з 1991 року в нижньому ярусі стали правити. Причому фундамент цього ярусу – це підмурівки старого храму: його викопали зі згарища і перенесли у нове село.

А 1 червня городищани на чолі з настоятелем парафії священиком Богданом Лисаком зустріли численних дорогих гостей: після остаточного завершення будівництва на освячення цілої храмини, зокрема престолу і храму верхнього ярусу, прибули єпископ Луцький і Волинський Михаїл, луцький районний декан протоієрей Віктор Пушко, інші священнослужителі. Помолитися разом з усіма прийшли голова сільської ради Олег

Шевчук, голова місцевої селянської спілки «Україна» Василь Ярема, депутати сільради, численні доброчинці, стараннями яких, окрім пожертвувань парафіян, було зведено церкву.

«Божий храм це місце, де як ніде можна відчути Його присутність. А з Богом – краще. З Богом – добре! З Богом – життя набуває справжнього смислу. Тож місце, яке ми нині освячуємо, нехай буде головним місцем у вашому селі», – промовив у казанні преосвященний.

Пульсує серце села

5 червня єпископ Михаїл одвідав парафію Вознесіння Господнього в с. Оздів із нагоди освячення нової церкви. З владикою співслужили отець декан, настоятель протоієрей Сергій Січкар та інші душпастирі.

«Храм – це душа села, храм – це серце села, і в якому селі є храм, те село має майбутнє», – сказав у проповіді владика.

В Оздові, як відомо з переказів старожилів, було дві церкви: перша, стоячи на краю болота, пішла під землю, другу спалили німці. Новий храм християни звели протягом 1994–1996 років, а внутрішні роботи завершилися нещодавно. Працювали всією громадою, але, як повідомив єпархіальній пресслужбі о. Сергій, найбільше старань доклали Василина Лук'янчук, Микола Бездольний, Адам Чернюк та нині покійні Феодосій Романчук і Ганна Олексюк. Добрим словом згадують усі, хто молиться в цьому Божому домі, благодійника Олександра Перванчука. На Божественній Літургії разом з оздівцями молився меценат цього будівництва Віктор Шумський – директор сільськогосподарського приватного підприємства «Рать».

Без сумніву, тепер, після освячення храму, духовне життя в Оздові струмуватиме з новою силою.

Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлини Володимира МОЛЯВЧИКА

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

БЛАГОСЛОВЕННИЙ РОК?

Чи можна залучати рок-музику до православного благовістя

Запитання

Не так давно в центрі Луцька провели рок-концерт. Нічого особливого, все, як завжди: молодь «біснувалася» з цигарками в зубах і пляшками спиртного в руках, засмічуючи непотрібом майдан. Однак виявилося, що ця вакханалія була присвячена... 1020-річчю хрещення Русі і її благословила УПЦ Московського Патріархату. Більше того, між виступами рок-груп до розігрітих слухачів промовляли відомий російський богослов диякон Андрій Кураєв і місцеві священики цієї Церкви. Це мене дуже здивувало, бо завжди вважав, що Православ'я і рок-музика – несумісні. І не раз чув, що доброго плоду не може бути, коли навертати людину до Бога, використовуючи диявольські засоби. Може, я помиляюся і Православна Церква вже благословила рок?

Відповідає протоієрей Віктор Михалевич

Музика – одна із найбільш натхненних форм мистецтва. Ритмом, мелодією, динамікою, гармонією та різноманітністю звуків музика передає безмежну гаму почуттів і настроїв. Її сила у тому, що, оминаючи розум, прямо проникає в душу, у підсвідомість. Залежно від змісту музика може викликати піднесені та благородні почуття, сприяти, наприклад, молитовному настрою, чи навпаки – викликати гріховні бажання. Музичний акомпанемент із найдавніших часів супроводжував служіння Богові. У Біблії, наприклад, про це можна прочитати в книгах Буття, Вихід, Суддів, Еклезіаста тощо. Цар Давид, який жив за тисячу років до Христа, будучи наділений Богом видатним поетичним талантом, створив молитви-псалми, що супроводжувалися грою на гуслях. Пізніше він став царем в Ізраїлі й увів у Богослужіння співання псалмів та затвердив при єрусалимському храмі посади регулярних співців і музикантів. Псалми Давида мали велике значення й стали невід'ємною частиною як старозавітного, так пізніше й християнського Богослужіння. Священне Писання закликає до молитовного співу. Апостол Яків у соборному посланні радить: «Чи страждає хто з вас? Нехай молиться! Чи тішиться хтось? Хай співає псалми!» Подібну пораду знаходимо в посланнях апостола Павла: «Вдячно співайте у ваших серцях Господу псалми, гімни, духовні пісні!»

Арістотель писав: «Вплив музики настільки великий, що різні її форми та жанри можна класифікувати відповідно до їх впливу на характер людини». А ось слова філософа V–VI ст. Ботіуса: «Музика – це частина нашого єства. Вона здатна або облагороджувати, або мати руйнівну дію на нашу поведінку. Якщо ти любиш і слухаєш неправильну музику, твоє внутрішнє життя зачахне й помре».

Сучасні медичні експерименти встановили факт благотворного впливу спокійної класичної музики на процес виздоровлення людини, росту рослин, дії на тварин. І навпаки – згубного впливу «шумної, тяжкої» музики.

З точки зору Християнства, музика – це не лише розвага, але певною мірою і проповідь. Вона виражає світогляд композитора й може бути сильним знаряддям як добра, так і зла. Господь, надихаючи добромисних композиторів, через їх музику впливає на духовний настрій людей. Але й диявол, намагаючись копіювати Бога, прагне зробити те ж саме через людей, що віддалилися від Творця. Зрозуміло, що кожен має право на власний смак і вибір музики до вподоби, однак варто давати об'єктивну оцінку музичних творів. Християнин зобов'язаний уміти розрізняти благе від порочного як у музиці, так і в інших видах мистецтва. Тут часто добре помітно змішання доброго й злого, і християнські переконання повинні завжди підказати, де слід провести межу. Господь наказує у Слові Своєму «відрізняти нечисте від чистого» (Книга Левит).

Сучасні рок-композитори згодні з тим, що їхні твори мають великий вплив на людей, особливо на молодь. Батькам і педагогам не можна цим нехтувати. Адже в отроцтві, юності формується система цінностей людини. Психологи, що спеціалізуються в цій сфері, висловлюють побоювання щодо рок-музики. Деякі її різновиди підштовхують людину до

насилля, вандалізму, самовбивства, вживання наркотиків, садизму, різного роду розпусти тощо. Багато рок-концертів були поштовхом до масових бійок і погромів.

Молоді люди часто ототожнюють себе зі своїми кумирами із світу року. Саме вони визначають їх систему цінностей. А вона, в свою чергу, визначає їхню душевну сутність. Сучасна молодь не просто слухає музику, а глибоко переживає її. Вона стає змістом їхнього життя.

Для християнина сенсом життя є Христос Господь, Його цінності, й саме з Ним ототожнюючись, ми стаємо співспадкоємцями Царства Божого. Спадкоємцями якого «царства» є носії рок-музики, легко помітити, коли потрапляєш на їхні концерти. Статистичні дані, що були зібрані під час інтерв'ю телеканалом Ем-Ті-Ві з провідними гуртами рок-музики, жахають: їх лідери вживають наркотики, ведуть розпусне життя, зловживають алкоголем, захоплюються окультизмом. Багато з них нетрадиційної сексуальної орієнтації. Велика частина визнала свій гріховний спосіб життя лише незадовго до передчасної смерті від СНІДу чи наркотиків... На жаль, далеко не всі це помічають, і саморуйнуючий спосіб життя «зірок» року продовжує з шаленою швидкістю заражати молодь.

Мало хто знає, що сотні рок-гуртів або їхніх творів названо словами, що позначають статеві органи, пов'язані з абортами, венеричними хворобами, містять величезнау кількість грубих, лайливих слів, імен демонів різними мовами світу. Часто молода людина наспівує відому їй мелодію, навіть не усвідомлюючи, що при цьому буквально проклинає себе і своїх, можливо, ще не народжених дітей.

Відеокліпи, якими супроводжується рок-музика, насичені елементами (сценами) подружніх зрад, збочених статевих актів, гомосексуалізму та лесбіянства, зґвалтувань тощо. Не кажучи вже про куріння й алкоголь. І найгірше, що все це підноситься як щось дуже модне й привабливе. Одночасно відбувається повна деградація понять: жінка, матір, цнотлива дівчина, наречена, сім'я, – усе це стає об'єктом нестримної тваринної похоті. Користуючись авторитетом законної розважальної індустрії, рок-музика підносить молоді на «срібному блюді» саме те, що забороняють їй батьки.

Із висловів, що гучно лунають у рок-творах, помітно, що у ній визнається вища сила, яка керує світом. Однак очевидно, що оспівується не Бог як Вище Добре Начало і навіть не сліпа «доля» поганських поетів, а, як правило, щось похмуре і жорстоке. Іноді зображають сатанинські жертвоприношення, ритуали «чорних мес». Багато сучасних рок-гуртів відкрито закликають до відречення від традиційних християнських принципів, тобто явного бунту проти Бога, Який є Творцем, Законодавцем і Суддею всього творіння. І це, звісно, ще одна ознака диявольського духу, яким пронизана ця музика.

Деякі рок-зірки стверджують, що вони використовують її як окультний медіум, через якого слухачів можна приводити до контакту із духовним світом. Створюючи свої «шедеври», ці композитори справді були керовані певною силою, яка допомагала їм у цьому. Відомо, що це не Бог, а Його супротивник.

Отож, із найдавніших часів музика виражала піднесені та благородні почуття. Вона умиротворяла, радувала і надихала на молитовний настрій слухачів. Музика, як і поезія, завжди відображала щось «не від світу цього», творчий дар Божий. Із книги Одкровення Йоана Богослова ми бачимо, що ангели і святі на Небесах співом прославляють Бога. Але чи є музика у пеклі? Якщо і є, то, напевно, дуже подібна до сучасного року й «тяжкого металу». «Горе тим, що живуть на землі і на морі! Бо зійшов до вас диявол у великій люті, знаючи, що небагато йому лишилося часу». Читаючи ці слова з Одкровення, духовно чуйна людина не може не бачити впливу диявола через значну частину сучасних музичних творів, телевізійних програм (навіть дитячих мультфільмів), комп'ютерних ігор, захоплення східним містицизмом, спіритизмом, астрологією, екстрасенсними формами лікування тощо. Діти та молодь є головними «споживачами» всього цього бруду і найгірше, що навіть не підозрюють про шкідливість того, чим наповнюють себе. І це, напевно, ще одна проблема сучасного суспільства, яке не може запропонувати нічого кращого нашим дітям та молоді, ніж те, чим зваблює їх лукавий. Можливо, це протест наших дітей проти батьків і суспільства. Мабуть, особливо батькам і педагогам слід перевірити: чи щира і жива їхня віра в Бога, наскільки сімейне життя відповідає християнському вченню. Чи регулярно моляться Господу всі члени сім'ї, беруть участь у Богослужіннях, яке місце в їхньому житті Сповіді й Причастя? Чи дотримуються посту і як відзначають церковні свята? Чи досліджують разом Слово Боже, говорять на духовні теми? Якщо цього немає, то у дітей з'явиться духовна порожнеча, котру вони будуть заповнювати всім, на що натраплять на своєму шляху. І все те має таку силу, що суспільство не може впоратися з ним. Та, дяка Всевишньому, неможливе людям – можливе Богу!

Тому, підсумовуючи вищесказане, зрозуміло, що Православна Церква не благословляє ні створювати, ні слухати такого виду музичних творів. Навпаки, намагається всіма силами витягнути з цього багна тих, хто там гине. Наскільки їй це вдається – судімо по плодах. Та, звісно, якщо ми будемо менше показувати пальцем на тих, хто зробив це не зовсім вдало, а разом усіма доступними засобами спільно викриватимемо хитрощі лукавого, то хороших плодів з'явиться набагато більше.

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Надсилайте їх до редакції на адресу: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1 або телефонуйте – (0332) 72-21-82.

СВЯТИНІ ВОЛИНІ

ДИВА У ТРОСТЯНЦІ

У селі Тростянець Ківерцівського деканату парафія Святої Трійці відзначає 360-річчя свого храму. Цими днями там сталося два чуда. Напередодні Зелених свят на так званій Божі Горі – храмовій каплиці, одному із найсвятіших місць церкви, де зберігається чудотворний образ Богородиці, – замироточила ікона великомучениці Варвари. А третього дня від П'ятдесятниці поблизу храму забило джерело.

Храм уже давно мав клопоти із забезпеченням водою. Криниці поблизу не було, тому воду доводилося носити здалеку. Хоча колись, кажуть старожили, біля церкви струмувало джерело. Але де саме – ніхто вже не знав. Тому зібралися священики, щоби помолитись для закладання колодязя. Потім навмання поставили хреста. Наступного дня прийшли майстри. Прокопавши зо 7 метрів, помітили, як швидко набирається вода. Хоча, за показами фахівців, у цій місцині вона може бути завглибшки не менш як 12–16 метрів. До того ж, вода очищується за 2–3 дні, аж тоді стає придатною для пиття. А тут її можна було споживати уже через півгодини.

– Це ознака того, що Божа милість є на тому джерелі, що Божа благодать тут присутня, – сказав настоятель Свято-Троїцької парафії в с. Тростянець ієромонах Іов (Богуш) 22 червня, здійснивши обряд його освячення.

До речі, староста храму Василь Готовський нам розповів, що фахівці зафіксували температуру води: 7 градусів. І такою, на їхню думку, вона, мабуть, буде постійно. Уже проклали труби і встановили насос, щоб її добувати. Вода дуже приємна на смак.

Інше чудо трапилось кількома днями раніше. Жінка, яка прибирає церкву, помітила зміни на іконі великомучениці Варвари. То були краплини невідомого походження. Спочатку працівниця не надала значення утворенням на образі, але пізніше про це повідомила священику. Для з'ясування обставин приїхав ківерцівський декан протоієрей Олег Ткачусь, який і засвідчив чудо. Отець Іов каже, що коли відкрили ікону, то виявилося, що крапельки маслянисті й приємно пахнуть. Цим миром уже помазують вірян. Біля образа щодня відбуваються молебні.

– Це свідчить про те, – каже священик луцької церкви Святителя Феодосія Чернігівського протоієрей Богдан Гринів, що Господь посилає через тих мучеників, святителів, святих, зображених на іконах, велику благодать і силу, яку люди одержують під час помазання тим миром. Показує, що піклується про рід людський і допомагає в цьому житті відходити від усіляких гріховних пристрастей і бід.

Найближчим часом о. Іов має намір завезти воду в лабораторію для визначення її хімічного складу. Проте найбільшою святинею храму залишається Тростянецька ікона Божої Матері. Оновилася вона 10 років тому – 1998-го. За цей час біля неї зцілилися сотні людей. Щороку наприкінці серпня з Луцька до образа вирушає піша міжконфесійна проща, після чого розпочинається нічне чування. Церква завжди відкрита для тих, хто хоче прикластись до диво-образів.

Андрій ГНАТЮК
Світлини з архіву ієромонаха ІОВА (Богуша)

НОВИНИ

(Продовження. Початок на 2 стор.)

* * *

У Переславичах відбулась урочиста подія: декан протоієрей Ярослав Мельничук освятив хрест, поставлений за почином парафіян при в'їзді до села на пагорбі. На це місце зібралась уся громада. Отець Ярослав привітав вірян і побажав, щоб вони, бачучи це хресне знамення, ніколи не забували, що вони – християни і своїми справами, своїм життям завжди виконували волю Отця нашого Небесного.

Разом проти СНІДу

З благословення єпископа Михаїла капелан Інституту ім. В. Липинського МАУП протоієрей Віктор Михалевич очолив міжконфесійну панахиду по тих, хто помер від СНІДу. З ним співслужили священики Греко-Католицької та Римсько-Католицької Церков, був присутній душпастир Московського Патріархату. Отець Віктор, який давно й багато працює з юнню, у проповіді наголосив, що проблема ВІЛ/СНІДу повинна згуртувати усіх, незалежно від будь-яких відмінностей, у тому числі релігійних, адже «кинутий на пляжі шприц чи заражена бритва в перукарні може бути причиною захворювання кожного, навіть за умови цнотливого життя».

Спомин крізь віки

У залі засідань Луцької міської ради відбулась презентація книги «Лямент», тобто «плач, скорбота», попереднє видання якої з'явилося... 380 років тому. То була перша кирилична книга, видана в Луцьку (староукраїнською книжною мовою). Вона складається з барокових поезій, присвячених отцю Іванові Василевичу – священикові луцької братської церкви і вчителеві братської школи. Вочевидь, дуже авторитетним серед лучан був цей пастир, якщо люди різних верств написали з приводу його смерті твори, скомпонували з них збірник і видали, – у XVII столітті то була справа вельми дорога. До нас дійшов єдиний, і то пошкоджений, примірник.

Нинішнє видання містить фототипний текст, підрядковий переклад Володимира Александровича і художній – Валерія Шевчука, дослідницькі статті упорядника Олени Бірюліної та Олени Огнєвої тощо. Книга побачила світ старання ми Волинського крайового братства Апостола Андрія Первозваного (Луцького Хрестовоздвиженського) та коштами численних доброчинців.

З благословення владики в презентації взяв участь настоятель Хрестовоздвиженського (Братського) храму священик Василь Клочак. У виступі він наголосив на важливості служіння – священичого, яке пам'ятають вдячні парафіяни, та мирянського, яке пам'ятають вдячні нащадки.

Звеличили співом

Щороку громадська організація «Ліга матерів Тернополя» проводить дитячий фестиваль духовної пісні «О Мати Божа, о Райський Цвіте». Цього року в ньому взяли участь двадцять колективів – із Тернопільщини, Києва та інших місць України. Уперше приїхав хор Центру християнського виховання дітей та молоді в Луцьку (директор – священик Андрій Ротченков, художній керівник Тетяна Толочко). Юні лучани представили публіці добірну програму побожних піснеспівів. Увесь колектив удостоївся вдячних оплесків, а кожен хорист отримав диплом учасника.

«Скажи тільки слово...»

У День журналіста єпископ Луцький і Волинський Михаїл у співслужінні з духовенством кафедрального собору Святої Трійці відслужив заупокійну літію по загиблих і померлих журналістах та молебень за живих представників цієї професії. Усім присутнім майстрам пера вручив просфори та книжку «Літургія з поясненнями для мирян», випущену в єпархіальному видавничому відділі «Ключі». У проповіді та інтерв'ю владика наголосив на необхідності нести через засоби масової інформації побільше доброго і світлого, побільше позитивного. Із цього приводу преосвященний нагадав євангельський приклад: коли сотник просив Христа про зцілення свого слуги, то, усвідомлюючи свою недостойність і розуміючи вагу слова, прохав не про безпосередній прихід Спасителя, а лише про Його слово... «Журналісти теж посилають слово, яке шириться на великі відстані й серед людей, які не знайомі з його авторами, – зазначив архієрей. – Тож як важливо, аби воно було, як у Господа, – цілющим, будувало, а не руйнувало, підносило, а не кидало у відчай».

Напередодні у Луцькому народному домі «Просвіта» відбулися урочисті збори з нагоди професійного свята працівників мас-медіа. На ньому був присутній прес-секретар єпархії протоієрей Віталій Собко. На цьому зібранні було оголошено, що Національна спілка журналістів України нагородила єпископа Михаїла почесною грамотою за сприяння діяльності ЗМІ.

Лікарі духовні – у лікарів тілесних

З нагоди Дня медичного працівника духовенство єпархії брало участь у різних заходах. У Палаці учнівської молоді в урочистих зборах обласної клінічної лікарні взяли участь єпископ Луцький і Волинський Михаїл, декан Троїцького кафедрального собору протоієрей Володимир Подолець, старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний, капелан лікарні священик Назар Бабій та інші священнослужителі. Владика виступив із архіпастирським словом і нагородив благословенними грамотами таких медичних працівників: завідувачів відділень Павла Гашишина, Степана Бобрика, Миколу Герука, Дмитра Струка, головну медичну сестру Галину Кузьмінську, завідувачку обласного центру радіаційного захисту Віру Марчук.

У Волинському дитячому територіальному медичному об'єднанні (обласній дитячій лікарні) о. Олександр, капелани медичних закладів міста й інші священики відслужили Божественну Літургію та подячний молебень. Оскільки каплиця Миколая Чудотворця не могла вмістити всіх охочих взяти участь у відправі, служили в актовому залі. «Цього року професійне свято медиків збігається з великим християнським празником – Трійцею, тож зичу вам, щоб під керуванням Святого Духа ви творили самі лише добрі справи», – сказав у проповіді старший капелан. Наприкінці він від імені владики Михаїла нагородив головну медсестру лікарні Любов Ємельянову благословенною грамотою за активну роботу на духовній ниві, зокрема за сприяння місцевому капеланові.

Іваничівський декан протоієрей Ярослав Мельничук та інші священнослужителі побували на урочистому зібранні місцевих медиків, що відбулося в Народному домі «Просвіта». Про це єпархіальній прес-службі повідомив протоієрей Василь Мельничук. Вітаючи присутніх зі святом, отець декан зазначив, що медицина тісно пов'язана з Церквою: перша лікує тіло, друга – душу. Священик вручив головній лікарці РЦЛ Лідії Томашевській благословенну грамоту єпископа Михаїла, а інші медичні працівники одержали образки великомученика Пантелеймона Цілителя.

Абортам – «Ні!»

З нагоди Міжнародного дня захисту дітей у Луцьку провели акцію духовного відродження України «Збережи і захисти життя дитини», спрямовану проти абортів. З ініціативи «Християнського

(Закінчення на 6 стор.)

ВАРТО ЗНАТИ

МОЖЛИВІСТЬ ОДУЖАТИ

Чому хворіємо і як лікуватись по-православному

У лікарні

Скільки існує людство, стільки ж воно страждає від хвороб і болю. Найбільше, як відомо, від них потерпають діти. Але тим самим організм загартовується, у ньому виробляються так звані антитіла, які згодом протистоять багатьом недугам. Звичайно, добре, коли людина не хворіє. Але людей, які б прожили вік без хвороб, немає. І якщо людина вперше нездужає в дорослому віці, її значно важче лікувати. Організм старшої людини не має засобів боротьби з недугами.

Однак Церква навчає, що хвороба дається людині не просто так. Здебільшого – це спокута за певні гріхи. Вона – наче хрест, який треба нести. Хрест дається людині під силу. Але якщо його дуже важко нести, тобто перебіг хвороби доволі складний, – значить учинила та людина щось надто недобре. Відповідно, така людина потребує більшої молитви. Бог таких людей зцілює. І не лише духовно. Хворий може звертатися до земних лікарів. І вони обов'язково допоможуть. Але лише тоді, якщо Промислом Божим передбачено, щоб хворий зцілився. Не можна звертатися до екстрасенсів, магів і їм подібним. Як це банально і боляче не звучить, але іноді для людини краще хворіти все життя, до самої смерті – перенести і залишити страждання тут, ніж щоб вони переходили в життя вічне.

Однак не всяке тілесне лікування угодне Богові. Воно теж має обмеження. І саме про ці методики піде мова у нашій статті.

Що важчий хворий, то потребує швидшої госпіталізації. Для багатьох людей це, звичайно, неприємний момент, і лише від персоналу залежить, щоб пацієнт, наскільки то можливо, почувався в лікарні, як удома.

Зважаючи на умови, у яких хворим доводиться перебувати в лікарні, справжнім християнам вони не дуже комфортні. Хоча на сучасному етапі ми можемо відзначити й багато позитивного. На Волині першою до цього зробила крок обласна клінічна лікарня. За сприяння головного лікаря Івана Сидора там знайшли місце для облаштування церкви. Згодом цей досвід перейняли в інших подібних закладах. Тож упродовж багатьох років хворі, для яких важливо щонеділі та у великі свята перебувати на Богослужінні, можуть не порушувати своїх традицій. Інша справа, що багато людей потребують молитви не лише у певні дні, а щодня – вранці й увечері перед сном, а в деяких лікарнях не те, що каплиці, навіть образів у відділеннях немає. А можна було б організувати, щоби священик приходив уранці і ввечері у відділення, збирав небайдужих і звершував короткий молебень. Це було б добре для тих вірян, які хочуть молитися, але їм це незручно в палатах, де іновірці чи атеїсти. Адже лікарня зобов'язана приймати і надавати допомогу хворим різних віросповідань і невіруючим. А палат за такою ознакою не придумали.

Ще одна проблема для православних вірян – дотримання в лікарні посту. Звісно, радянські пережитки ще не швидко налаштують лікувальні заклади зважати на піст. Та й фінансування установ досить мізерне, щоб перебирати харчами. Узагалі-то хворим Церква піст значно послаблює. Бог не хоче нас бачити хворими, бо створив нас на Свій Образ. Він ні від кого не вимагає надзусиль.

Зміст будь-якого посту, як зазначає в книзі «Церква, лікарня, хворий» священик Сергій Філімонов, – співстраждання з Христом, а не сліпе обмеження себе в їжі. Хвороба заміняє піст, і якщо вона переноситься із вдячністю Богу, то іноді приймається за більше, аніж піст. Піст – це кара для тіла, щоби втихомирити тіло здорове і зробити його нечутливим для пристрастей. А хвороба більша за цю покару, і застосовується замість посту, і більше поціновується. Замість того, щоб послабити тіло постом, воно буває послаблене хворобою. Тому маємо дякувати Богу, що позбавлені зусиль постити. Але піст не значить голодування. Якщо воно не лікувального характеру, то стає гріхом. Церква встановила спеціальні дні, коли треба утримуватися від певної їжі та коли піст навіть забороняється (великі свята й святкові тижні). У Церкві все діється згідно з чинопослідуванням. Той, хто хоче подолати обжерливість, повинен просити допомоги в Бога, а не випробовувати організм небезпекою. А у лікарні хворий навіть якщо і десять разів на день буде їсти – нічого страшного, адже це не для задоволення тіла. Тому можна споживати все, що подають у їдальні. А ті, хто вже дуже принциповий – хоча для хворого це погано, – їстимуть лише те, що вважатиме за потрібне.

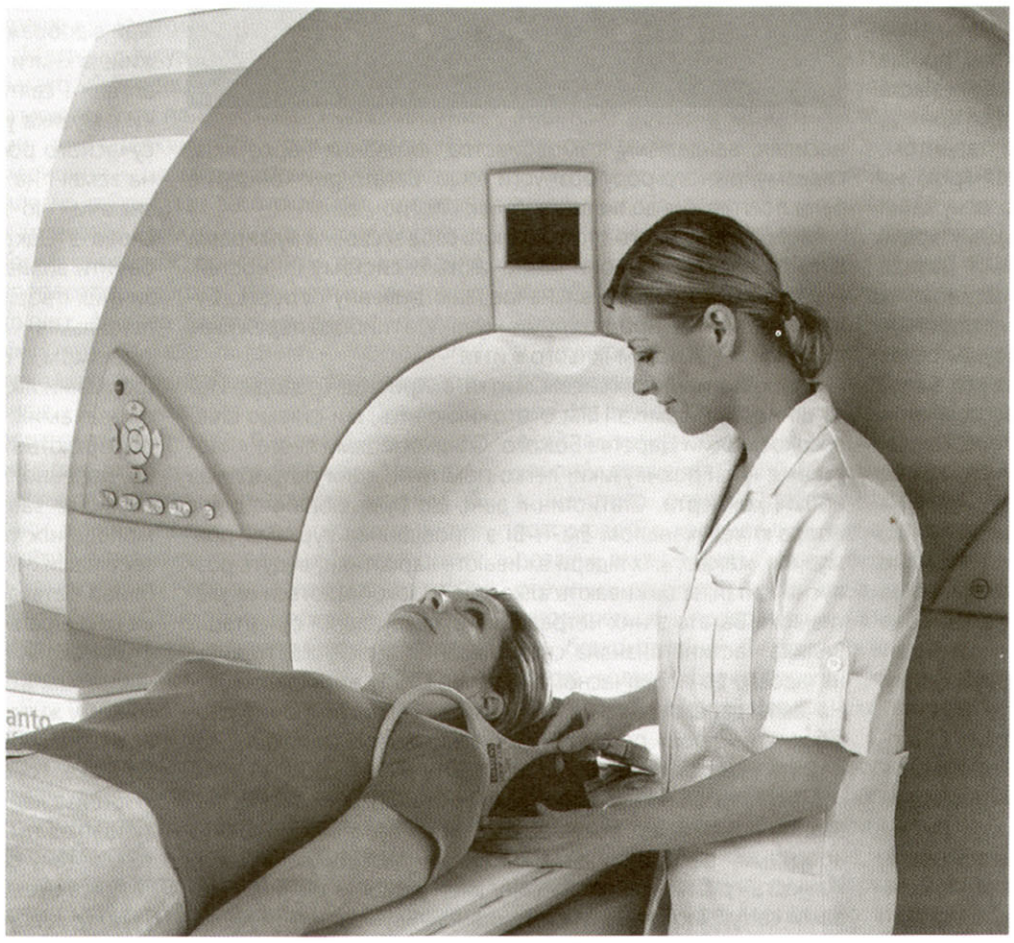

Як лікуватися?

Люди зазвичай намагаються потрапити на лікування до того фахівця, про якого чули, що він допоміг стати на ноги не одному хворому. Реально ж від лікаря найбільше залежить правильно поставити діагноз і спрямувати лікування у правильному руслі.

(Закінчення на 6 стор.)

ВІДПОВІДЬ БОГОСЛОВА

ЖІНКА ХАЙ МОВЧИТЬ?

Розмови про «гендерну рівність» нині дуже модні. А чи не ущемлюються права жінок у Православ'ї?

Запитання

Складається враження, що жінки в Православній Церкві принижені: у вівтар заходити не мають права, не можуть бути священнослужителями, апостолами Христос вибрав тільки чоловіків... Чому така нерівність?

Відповідає священик Андрій Ротченков

Насправді обидві статі рівні перед Богом. Чоловік і жінка за своїми особливостями з одного боку протилежні, з іншого – доповнюють одне одного, складають певну єдність. Те, що Бог створив їх рівними, бачимо з того, що в давньоєврейській мові, якою написано Старий Заповіт, вони означені так: «іш» – чоловік та «іша́» – жінка.

Про велич жінки свідчить той факт, що найважливіша подія в житті людства, подія, без якої не було б нашого спасіння, – Боговтілення – здійснилась через жінку, Пресвяту Діву Марію.

А який вид діяльності порівняємо зі святим материнством? Саме через жінку Творець дає нове життя. Біблія ототожнює жінку з життям. Згадаймо, що сказано про першу жінку в Книзі Буття: «І нарік Адам ім'я жінці своїй: Єва (життя), бо вона стала матір'ю всіх, хто живе». Хоча з гріхопадінням у світ увійшла смерть, але саме через жінку забезпечується безперервність людського роду.

У богопізнанні (не теоретичному, а живому, побудованому на досвіді) жінки ні в чому не поступаються чоловікам. Коли мова йде про спілкування з Богом, навіть якісь природні слабкості жінки покриваються Божою благодаттю. Наприклад, якщо говорити про тілесну слабкість, то можна згадати мучениць, які силою Христовою терпіли муки не менші, ніж ті, які випали чоловікам. Згадаймо мученицю Феліцитату. Вона не могла стримати криків, коли народжувала (її ув'язнили вагітною), а через кілька днів без жодного стогону перенесла страшні муки за віру. Отже, у найголовнішому ми рівні.

Жінка не може бути священиком, бо він – літургійний образ Христа. Богородиця, Яку вшановуємо як вищу за ангелів, не була священиком. Не Діва Марія, а саме Христос подав чашу апостолам на Таємній вечері.

Щодо обрання апостолами чоловіків, то слід згадати, що не лише дванадцять і не лише сімдесят вибраних стали апостолами. Святу Марію Магдалину вшановуємо як рівноапостольну. А вірним Спасителю після Його арешту із чоловіків залишилися лише Іван і таємні учні – Йосип та Никодим. Зворушлива вірність жінок-мироносиць сподобила їх честі першими дізнатись про Воскресіння Христове і сповістити про це інших учнів. Фактично вони стали першими апостолами, бо апостоли це ті, хто розповідає про Христове воскресіння.

Досить цікавим є факт, що жодна жінка не переслідувала Спасителя. Коли ми уважно читатимемо Євангеліє, то помітимо, що в жодному епізоді хули на Ісуса, ненависті до Нього, обмовляння Його жінки не брали участі. Це також свідчить про високу гідність жінки в Новому Заповіті.

Господь Бог дав жіночій душі більшу, ніж чоловічій, здатність бути сприйнятливою до віри. Єва першою промовила слово «Бог». Перший подячний гімн Богові склала жінка – сестра пророка Мойсея Маріам. У важку для Спасителя хвилину осудження Його на хресну смерть співчуття і спроба допомогти прийшли саме від жінки-язичниці, дружини Пілата. Преподобному Макарію Великому після багатьох років чернечих подвигів було відкрито, що він не досяг рівня двох жінок, які жили сімейним життям. У наш час серед жінок значно більше віруючих, ніж серед чоловіків. У цьому легко переконатись, якщо прийти на службу у будь-який храм. Віра – це найдорогоцінніший дар від Бога. І якщо жінка більш сприйнятлива до віри, то про яку нерівність може йти мова?

Будучи рівними перед Богом і маючи однакову людську гідність, чоловік і жінка разом з тим мають різне призначення на землі. Чоловік, оскільки він створений міцнішим, поставлений іти попереду, нести тягар відповідальності, бути керівником. Саме таке місце відвів чоловіку Творець у Церкві та сім'ї. Але знову і знову перед нами постає питання: «Чи правду сказав Бог?» Тому вкотре набиваємо собі ґулі, перевіряючи це.

Бажаєте одержати відповідь православного богослова на Ваші запитання? Надсилайте їх до редакції на адресу: 43025 Луцьк, Градний узвіз, 1 або телефонуйте – (0332) 72-21-82.

ЗВ'ЯЗОК ЧАСІВ

ПАМ'ЯТАЮЧИ ЛИХОЛІТТЯ

Концтабори й абортарії

20 червня секретар духовної консисторії ігумен Марк (Левків), ігумен Замкового монастиря Архангелів у Луцьку Святополк (Канюка) та ієродиякон Ісайя (Ломпас) на Меморіалі пам'яті обласного центру відслужили панахиду по в'язнях гітлерівських концтаборів. Богослужіння відправлено з нагоди 20-річчя організаційного об'єднання громад Руху колишніх малолітніх в'язнів нацизму. Разом із ченцями молилися представники обласної влади.

У проповіді о. Марк зазначив, що ми просимо Бога дарувати смиренномудрість політикам, аби вони не спричиняли воєн, адже саме політичні діячі на догоду своїм амбіціям є призвідниками цих незліченних страждань. Із нацистськими концтаборами священик порівняв сучасні відділення лікарень, де здійснюють аборти. Тільки тепер діти гинуть через бездушних батьків, медпрацівників, через наше жорстоке суспільство. Маємо пам'ятати, що дар життя – священний, – сказав душпастир.

Таке не забувається

22 червня в нашій країні траур: 1941 року цього дня розпочалась німецько-радянська війна, що принесла незчисленні біди народам.

У Другу світову в Луцьку діяв нацистський концтабір № 360, у якому було закатовано тисячі радянських військовополонених. Серед них – і чимало українців. У місті облаштовано братське кладовище жертв нацизму на місці масових захоронень, що неподалік перехрестя вулиць Гнідавської та Потебні. Коли цю ділянку стали облаштовувати, виявили останки ще 370 військовослужбовців, які лежали тут без належного поховання. Тож цього року в день скорботи ці тлінні рештки поховали по-християнськи та з військовими почестями.

На майдані Старого міста біля сорока однієї домовини єпископ Луцький і Волинський Михаїл, обласний декан протоієрей Іван Семенюк, намісник Замкового монастиря Архангелів ігумен Святополк та інші священнослужителі відправили заупокійну літію. З ними співслужили єпископи Маркіян Трофим'як (Римсько-Католицька Церква) та Йосафат-Олег Говера (Українська Греко-Католицька Церква).

Потому жалобна процесія рушила до братського кладовища. Тут очільники місцевої влади провели мітинг, після чого духовенство відправило літію і владика Михаїл запечатав спільну могилу.

23 червня, як і щороку, під мурами Замкового Архангельського монастиря (колишня луцька тюрма), де в перші дні війни НКВС знищило тисячі українських патріотів, єпископ Михаїл, канцлер протоієрей Микола Цап, о. Іван Семенюк, декан протоієрей Володимир Подолець, інші священнослужителі кафедрального собору та луцького міського деканату відслужили заупокійну літію. Молилися представники влади та чимало інших небайдужих мирян.

Віктор ГРЕБЕНЮК

ДУХОВНА ШКОЛА

«ВИЙШОВ СІЯЧ У ПОЛЕ...»

12 червня відбувся черговий випуск у Волинській духовній семінарії. З цієї нагоди у Свято-Троїцькому кафедральному соборі єпископ Луцький і Волинський Михаїл, вихователі, викладачі та випускники у священному сані відслужили Божественну Літургію й подячний молебень.

Потому у семінарській церкві – нижньому (Преображенському) храмі собору – відбулась урочиста академія і вручення дипломів. До речі, цього року вже вдруге випускники нашої семінарії одержали дипломи бакалавра Богослів'я. Одному з них видано диплом із номером 1000: саме стільки осіб випустила ВДС із 1997 року, відколи було введено нову нумерацію цих документів. Отож, нині богословське відділення закінчили 14 стаціонарників та дев'ять заочників, а регентське – чотири стаціонарниці й чотири заочниці. Сім випускників за час навчання отримали духовний сан: один ієромонах, чотири священики,

один ієродиякон та один диякон. Усього дипломи вручено 31-му студентові.

Виконуючий обов'язки ректора семінарії кандидат богословських наук Василь Лозовицький та секретар ВДС, класний керівник цьогорічних випускників-богословів протоієрей Ігор Скиба зичили всім, хто закінчує навчання у семінарії, ніколи не полишати вчитися, аби бути гідними пастирями, бути зразком служіння Богові кожен на своєму місці. Адже «ниви споловіли, а женців мало».

Благословляючи молодь у добру путь, владика Михаїл побажав усім бути несхибними воїнами Христовими, нести світло віри в усі куточки нашої Вітчизни.

Віктор ГРЕБЕНЮК
Світлина прот. Віталія СОБКА

Волинська духовна семінарія оголошує набір студентів на І курс денної та заочної форм навчання.

На **богословське відділення** приймаються особи чоловічої статі віком до 35 років з повною загальною середньою освітою, неодружені або одружені першим шлюбом. Термін навчання 4 роки; випускники одержують ***дипломи бакалавра богослів'я.***

На період навчання вихованці забезпечуються житлом, триразовим харчуванням та можливістю користуватися бібліотекою.

Вступники повинні пройти співбесіду, написати диктант, скласти усні іспити з біблійної історії, катехізису, церковного уставу, церковного співу. Абітурієнти повинні вміти читати церковнослов'янською мовою з українською вимовою.

У семінарії діє **регентське відділення**, яке готує регентів церковних хорів і вчителів християнської етики. Приймаються особи чоловічої і жіночої статей віком до 45 років із базовою або повною загальною середньою освітою. Термін навчання 3 роки. Абітурієнти повинні пройти співбесіду, написати диктант, скласти екзамен зі співу.

Документи приймаються до 20 серпня. Вступні випробування 21–22 серпня 2008 р.

Програми іспитів, перелік документів, які необхідно подати для вступу, та іншу інформацію можна одержати в канцелярії семінарії за адресою: Луцьк, Градний узвіз, 5. Тел.: (0332) 72-60-72, 72-32-12, 72-44-77.

НОВИНИ

(Закінчення. Початок на 2,4 стор.)

руху за життя», Молодіжного православного братства Преподобного Миколи-Святоші, князя Луцького, та інших громадських і церковних організацій на Театральному майдані в центрі міста священики з Київського Патріархату, УАПЦ, УГКЦ, РКЦ відправили молебень за примноження любові. Прес-секретар Волинської єпархії УПЦ КП протоієрей Віталій Собко зазначив, що саме брак любові до Бога і до ближніх призводить до того, що жінка, чоловік, лікар, держава й усі ми причетні до страшного злочину – убивства ненародженої дитини. Тому треба молитися, щоб Україна стала державою, де заборонено аборти. Треба також і діяти, робити все можливе, аби припинилося це беззаконня.

Під час акції проведено збір підписів усіх небайдужих під відкритим листом до Президента В. Ющенка, голови Верховної Ради А. Яценюка та Прем'єр-міністра Ю. Тимошенко з вимогою законодавчої заборони абортів у нашій країні. Допоки цього важливого закону немає, Україна продовжує шокувати жахливою статистикою. Як повідомила громадська організація «Християнський рух за життя», лише за 2007 рік на 430 000 новонароджених припадає 420 000 абортованих дітей; в Україні лише 2 % жінок дітородного віку не робили абортів упродовж життя; кожна четверта пара стає бездітною після аборту...

Господи, допоможи нам навернутися до Тебе! Заради нашого життя і спасіння.

У Луцькому міському деканаті

Вихованці недільної школи Миколаївської церкви (настоятель протоієрей Микола Гой) побували у стольному граді Києві. Діти й підлітки відвідали Володимирський і Софіївський собори, Ми-

хайлівський Золотоверхий монастир, храм Різдва Христового (Шевченківський), Печерську лавру, Андріївську церкву, провідали могили луцьких князів Володимира Мстиславича, Ярополка Ізяславича та Ізяслава Ярославича. При відвіданні Володимирського храму – патріаршої кафедри – кожній дитині від імені Святійшого владики Філарета було вручено «Закон Божий». Звичайно ж, крім цієї прощі, були й світські екскурсії, зокрема прогулянка катером по Дніпру.

Приїхали додому юні парафіяни дуже задоволені. Поїздка ж їхня відбулася коштом добродійників: «Житлобуду-2» (директор Леонід Стефанович), заводу ЗБК (директор Леонтій Іванішин), приватного підприємця Андрія Алібекова, ПП «Леся» (Антон Оробець), ПП «Домінанта» (Леонід Джулінський). Усім їм отець Микола, діти і їхні батьки кажуть: «Спаси, Господи!»

Засідання Волинської ради Церков

В облдержадміністрації відбулося чергове засідання Волинської ради Церков (ВРЦ) під головуванням єпископа Луцького і Волинського Михаїла, за участю голови облдержадміністрації Миколи Романюка та заступника голови облради Бориса Загреви.

Учасники зустрічі підбили підсумки різдвяного благодійного телерадіомарафону «Бог багатий милосердям», найбільшим добродійникам було вручено подяки.

Члени ВРЦ заслухали звіт управління освіти і науки облдержадміністрації стосовно запровадження «Основ християнської етики» в навчальних закладах області й доручили робочій групі підготувати звернення до вищих і об-

ласних органів державної влади щодо узгодження змісту підручників із цього предмету, кадрової підготовки, фінансового забезпечення викладання цієї дисципліни, програмного забезпечення літературою шкільних бібліотек. Єпископові Маркіяну Трофим'яку (Римсько-Католицька Церква) доручено донести цю позицію ВРЦ до Міністерства науки і освіти.

Заслухали також звернення громадської організації «Християнський рух за життя» (голова Антоніна Євтодюк) стосовно сприяння забороні абортів в Україні. Волинська рада Церков доручила робочій групі розробити свій текст звернення до Президента, Прем'єр-міністра, Верховної Ради України щодо законодавчого ініціювання заборони абортів, а до облдержадміністрації й облради також стосовно розробки програми роз'яснювальних заходів на цю тему. Усі вищезгадані рішення було прийнято одностайно.

Проте наступний пункт порядку денного – розгляд проекту регламенту ВРЦ – виявив серйозні суперечності. Хоча робоча група чимало попрацювала над цим документом і узгодила переважну більшість питань, римо-католики висловилися за доопрацювання, а УПЦ МП виразила бажання, щоб Волинська рада Церков і надалі працювала без регламенту. Після дискусії цю проблему було вирішено ще раз обговорити на робочій групі.

Перейшовши до «різного», учасники ВРЦ вирішили звернутися із повторним проханням до органів місцевої влади з приводу належного відзначення неділі (заборонити роботу ринків і торгових центрів, екзаменів та інших заходів у навчальних закладах області у день Господній).

Учасники зібрання порушили також інше животрепетне питання. Через рекламні щити виробники алкогольних і тютюнових виробів продовжують нав'язувати суспільству свої небезпечні товари. Поки що закон, який обмежуватиме це, не набрав чинності, та й він недостатній. Тому ВРЦ ухвалила рішення: робочій групі подати пропозиції Ради Церков щодо цього до обласної ради (належить задіяти інші законні важелі впливу та запропонувати внести зміни до законодавства).

Із цим питанням було пов'язано й наступне. На рекламних щитах, етикетках, у назвах торгових і розважальних закладів нерідко трапляється використання священних для християн слів і символів в образливому контексті (ресторан «Едем», зображення Розп'яття на пляшках і т. ін.). Тож було ухвалено, що робоча група попрацює над відповідним зверненням до державної влади.

На цьому засідання Волинської ради Церков завершилося. Владика Михаїл передав повноваження головуючого представникові Церкви адвентистів сьомого дня.

Віктор ГРЕБЕНЮК, прот. Віталій СОБКО
Світлини Володимира МОЛЯВЧИКА, прот. Миколи ГОЯ, прот. Віталія СОБКА

ВАРТО ЗНАТИ

МОЖЛИВІСТЬ ОДУЖАТИ

Чому хворіємо і як лікуватись по-православному

(Закінчення. Початок на 4 стор.)

Але найбільшою спокусою є «обожнення» лікаря. Фахівець, який себе поважає, ніколи не буде вихвалятися своїм даром, бо знає, що весь талант – від Бога. Саме Бог керує лікарем, якому вдається повернути до життя людину. Інакше як пояснити такі факти, що одного хворого вдається врятувати, інший – з таким самим діагнозом – у того ж лікаря помирає?

Про недужого найперше повинні потурбуватись родичі, а якщо їх немає, то він сам. І це повинно бути не лише тоді, коли людина потрапила в лікарню. Треба молитися за здоров'я, подавати священикам записки про молитви за здоров'я, бажано сорокаусти, а в монастирях можна замовляти читання Псалтиря на тривалий час.

Іноді трапляються ситуації, які ставлять пацієнтів у скрутне становище. Наприклад, лікар хоче випробувати нову методику лікування, а хворий боїться, бо не знає, як вона для нього обернеться. У такому випадку краще відмовитись від випробувань.

Методів лікування сьогодні особливо багато. Є традиційні й нетрадиційні. І ті, й ті можуть бути прийнятними і неприйнятними для Церкви. Так звана традиційна медицина – це медикаменти і процедури. Але не секрет, що багато лікарів пов'язані з аптеками і мають зиск від продажу ліків. Тому, перш ніж приступити до вживання препаратів, варто прочитати анотацію до них. Церква взагалі не виступає проти хіміотерапії. Інше питання – психотропні речовини й транквілізатори. Їх дозволяють лише в обмежених дозах і лише за призначенням лікаря. В аптеках вимагають рецепти на спеціальних бланках. Адже такі препарати діють на свідомість людини. А коли людина поза свідомістю, вона може скоїти найжахливіші злочини, в тому числі й самогубство – один із найважчих гріхів проти Бога. Саме тому Церква й виступає проти наркотиків і задурманення розуму будь-яким чином.

До такого ж стану можуть призвести гіпнотизери, екстрасенси. На своїх сеансах вони «виключають» людину, після чого отримують цілковиту владу над свідомістю присутнього. Практика показала, що жоден екстрасенс не може протистояти молитві. Вони відчувають, коли в залі є людина, яка читає найпростішу молитву і тим самим заважає проводити сеанс. Нервуються, починають виганяти з залу таких людей. А це свідчить, що Сила Божа – нездоланна. То ж чи варто тоді звертатись до них? Люди йдуть до екстрасенсів з останньою надією про допомогу, але не замислюються, якими вони вийдуть після сеансу. Півбіди, якщо вони підуть до шарлатана, якого цікавлять лише гроші і який не володіє екстрасенсорною практикою. Проте сатана підловлює таких людей навіть у звичайних шарлатанів різними методами. Спокушає їх навіть частковим полегшенням, аби людина ще більше заглибилась у гріх. Бо ті, хто пішли до екстрасенсів, – відкинули Бога, зрадили свого ангеля-охоронителя, не замислюючись, що хвороба дається людині як очищення. Кожен повинен володіти собою, бо інакше уподібнюється до приручених тварин. Апостол Петро каже: «Не будьте, як кінь і мул, яких вуздечками вуздають і ведуть куди хочуть».

Не проти Церква і лікування травами. Ця методика тягнеться від наших пращурів, адже колись хімії не було, а люди були набагато здоровішими. Але й при їх використанні треба бути обережними. Гріх пропонувати трави з екологічно забруднених районів, особливо з чорнобильської зони. Призначаючи лікування травами, необхідно бути добре обізнаним із хворобою людини, адже одна й та ж трава може по-різному діяти на недужого. Брати траву краще в того, у кому впевнений, що вона не пройшла через якісь магічні ритуали, які суперечать Православ'ю, або в аптеці. Узагалі, якщо правильно застосовувати фітотерапію, то вона може принести чудові результати. У православній літературі читаємо, що Церква забороняє застосовувати тибетські та єгипетські методики лікування. Але тибетські рослини можуть застосовуватися для одужання.

Фітотерапія – один із засобів народної медицини. Однак не всі з них визнає Церква. Духу православного вчення суперечать методи штучного продовження тривалості життя: медикаменти, які зберігають чи неадекватно підвищують чоловічу потенцію у похилому віці, пересадка органів задля помолодшання, пластико-косметична хірургія. Не визнає Церква і професійний спорт, який, як зазначає в книзі «Церква, лікарня, хворий» священик Сергій Філімонов, входить в індустрію розваг, азарту й бізнесу. Із токсикології суперечать християнству лише ті розділи, які займаються розробкою бойових отруйних речовин. З усіх видів масажу не узгоджується з православним ученням лише безконтактний і біоенергетичний, а також голкорефлексотерапія з читанням замовлянь. Без них Церква цю процедуру дозволяє.

Не прийнятне Церквою лікування металами, якщо їм надають особливих властивостей, категорично неприйнятне лікування камінням. Як фізичне, моральне і духовне осквернення душі Церква вважає урино(сечо)- та фекалотерапію. Не схвалює Церква надмірне захоплення моржуванням, банею, сауною, боді-білдингом і засмагою. Категорично забороняє обливання за Порфирієм Івановим і психорелаксацію. Боді-білдинг Церква дозволяє для створення корсета при важких травмах опорно-рухового апарату, а засмагати можуть вагітні жінки задля профілактики рахіту в новонароджених.

Тож якщо Ви захворіли, а сучасна медицина не в усьому може Вам допомогти, пам'ятайте, що не все втрачено. Як Вам допомогти – знає Церква!

Андрій ГНАТЮК

РАДИМО ПРИДБАТИ

НАРЕШТІ З'ЯВИЛИСЬ!

«Многоуважаемая Елена Владимировна! Вопервыхъ простите за такой скромненькій видикъ. Ей Богу, лучшаго въ Луцкѣ нѣтъ ни въ одной книжной лавкѣ! Но все-таки это видъ Луцкаго собора», – писав якийсь пан, прибувши до Луцька, своїй шляхетній подрузі сто років тому. Як і тоді, так і упродовж цілого століття, годі було знайти окреме видання про кафедральний собор Святої Трійці. Хіба яку листівку...

І ось нарешті буклет про луцький головний і найвеличніший храм з'явився друком. Його, а також буклет про братську Хрестовоздвиженську церкву, нещодавно випустив видавничий відділ «Ключі» нашої єпархії. Тепер і парафіяни, і туристи можуть ознайомитися з коротким описом історії цих святинь і їхніми особливостями. А сучасні й давні зображення допоможуть у цьому. Тож запитуйте у церковних крамницях.

Віктор ГРЕБЕНЮК

ВАРТО ЗНАТИ

ЦУКЕРКА З ОТРУТОЮ

Дитяче захоплення читанням чи не вперше викликає занепокоєння батьків і Церкви

Чорняве жорстке волосся, сіро-блакитні очі, круглі окуляри і шрам на лобі у вигляді блискавки – ці прикмети знає майже кожен. Це – Ґаррі Поттер, чарівник, кумир дітей і підлітків. Його магічними пригодами та перемогами захоплюються чимало юних читачів. Символом чого є маленький чаклун Гаррі Поттер? Спробуймо з'ясувати разом.

Горе тим, які зло називають добром і добро – злом, пітьму вважають світлом і світло – пітьмою, гірке вважають солодким і солодке – гірким!

Книга пророка Ісаї

– Мамо, я сьогодні взяв «Гаррі Поттера»! – Мій син, який не мав бажання брати до рук навіть підручника, показав мені грубеньку книжку.

– Ти будеш її читати?!

– Так, її в нас читають усі!

І я, щаслива тим, що нарешті моя дитина взялася за КНИЖКУ, стала поратися далі. Перед сном узяла «Гаррі Поттер і філософський камінь», пробігла очима і... уже глибоко вночі перегорнула останню сторінку.

Перше враження – захват від якості українського перекладу, від динаміки сюжету, від соковитої мови, від змісту (люблю фантастику). Нова і разом з тим – стародавня історія про хлопця-попелюшку, який із честю виходить зі складних ситуацій.

Другого тому ми обидва чекали з нетерпінням. Третій, четвертий... На п'ятому-шостому я засумнівалася, якийсь холодок пробіг поза спиною – і, не усвідомлюючи того, намагалася притишити у сина емоції та ейфорію, спровоковані Гаррі Поттером. Сьомий том я уже читала уважніше – задля закінчення сюжету та контролю. А згодом довідалася про докази на користь цього твору – і спростування доказів.

Суть «струнких міркувань» на захист бестселера зводиться ось до чого.

По-перше, магія є в будь-якій казці. І це не привід для її заборони.

По-друге, діти чудово розуміють, що чаклунство в книгах – не насправді, тож, звичайно, не застосовуватимуть його в житті.

Ну а по-третє, казки подобаються дітям.

Неначе все правильно, логічно. Тільки у чому ж причина спотвореної поведінки дітей-«поттероманів», з якою ми стикаємося все частіше?

«По-перше, магія є в будь-якій казці». Гаррі Поттер – казковий?

У кожного жанру – свої закони. Герой будь-якої казки – людина, яка може отримати чарівний атрибут: паличку, меч абощо. І головне не це, а особисті якості героя, за які він, власне, і буває винагороджений чарівними дарами.

Це не випадковість. Казка відіграє величезну виховну роль, і дуже важливо, з ким ототожнює себе дитина, кого хоче наслідувати. Казка створює модель світу, а християнським світом повинні правити не чародії.

У «Гаррі Поттері» все інакше. Головний герой – чарівник, інші майже всі персонажі – теж. Звичайні люди – десь на узбіччі, як нижчі істоти, і людьми їх не називають, лише маглами. Цікаве слово «магли», видумане авторкою. Воно нагадує про те, що звичайні люди не володіють магією (mage-less), і, окрім того, слово «mug» в Англії позначає дурня-простака.

Гаррі – не вигаданий персонаж. Багато моментів його біографії запозичено з біографії Алістера Кроулі – ідеолога сатаністів. Гаррі має на лобі шрам у вигляді блискавки. Цей знак, так званий «Руйнівник», використовують сатаністи для отримання влади над іншими людьми. На жаль, цей знак малюють сьогодні на своїх лобах діти, що наслідують Гаррі Поттера.

«По-друге, чаклунство в книгах – не насправді»?

Портал Саратовської єпархії РПЦ «Православ'я і сучасність» повідомляє: першими російськими жертвами бестселера стали 20 новосибірських школярів. Їх отруїли мідним купоросом восьмикласники, натхнені «хорошою, доброю казкою». На перерві вони дали четвертокласникам посудину, сказавши, що в ній чарівне зілля, приготоване за рецептом Гаррі Поттера.

Учні 8-го класу не плутають казку з реальністю. І даючи малечі мідний купорос, чудово розуміли, що це буцімто чарівне зілля – небезпечна отрута. Але, начитавшись книг, школярі заразилися жорстокістю, захмеліли від того чорного гумору, коли принизити, завдати болю і навіть убити – це «прикольно».

А ті, кого труїли? Їм уже по 10 років, їх цілих 20 дітей! Жоден не засумнівався, всі довірливо випили «чарівний напій».

Отже, в їхніх мізках переплуталися вигадка і реальність, і «вчасно» простягнутий мідний купорос не налякав...

Коли це розумієш, стають смішними аргументи на зразок: для магічних складів «Гаррі Поттера» потрібні ріг однорога, чарівна паличка, пір'я фенікса. Оскільки їх у природі не існує, не варто турбуватися. Однак обрізки нігтів і волосся, які використовують герої книги для приготування чаклунського зілля, – зовсім не екзотика. Жаби теж. Ну а уточнення рецептури можна провести по інших книгах. Оскільки «Гаррі Поттер» і тут дає реальні орієнтири, згадуючи приворотне зілля, кабалістику і стародавні руни.

«По-третє, казки подобаються дітям». Що ж робити?

Ви читаєте ці рядки, і, напевно, подумали: «А що ж робити, якщо дітям дійсно подобається?!»

У дитини, яка активно пізнає світ, ще не вироблена шкала оцінки. Дивлячись на мухомор, вона тягне руку до нового і яскравого, не знаючи, що це отрута. Хіба мало що може сподобатися дітям: вибухівка, наркотики? Батьки не роздумують про те, що «забороняти безглуздо», коли маленька дитина тягнеться до розетки або коробки з ліками, – вони рятують дитину, і забороною також. Нині, не бажаючи псувати собі нерви, ми прирікаємо себе надалі на важкі змагання за душу власної дитини. Адже, намагаючись уникнути скорботи, людина терпить ще гіршу скорботу. І краще усвідомити це зараз, не чекаючи напоумлення зверху.

Розгляньмо зміст

Авторка книг Дж. К. Роулінг в одному інтерв'ю заявила, що провела дослідження магічних обрядів і язичництва, щоб її книги були реалістичні, тож приблизно третина описаних обрядів заснована на реальних окультних дійствах.

Ми ж, довіряючи застереженням святих отців і пам'ятаючи про настанову не підходити до темних сил близько, наголосимо лише на окультних уявленнях про добро і зло, які авторка доносить до дітей. Остаточно зло перемогти неможливо, – доводить письменниця. Зло притаманне світові, з ним можна і треба боротися, але перемогти – неможливо. Волдеморт завжди перемагає. І висновок – слова зомбованого професора Квірела: «Добра і зла не існує, є лише сила, є лише влада і є ті, хто занадто слабкий, щоб прагнути її...» Ідея рівноваги добра і зла в одній істоті – найстаріша з окультних засад.

Хіба буває в казках, щоб наймерзенніший персонаж передав найкращому героєві частину власної моці? Уявіть собі, що після битви зі Змієм і перемогою над ним Котигорошко при зіткненні з іншими ворогами палив би їх вогнем із рота, тобто добро перемагало б зло силою, успадкованою від раніше переможеного зла. Для традиційної життєвої системи це дико, для окультизму – норма.

Керіл Матрішиана, що пережила свого часу захоплення окультизмом, зняла документальний фільм «Гаррі Поттер – чаклунство в новій упаковці». «Через книги про Поттера, – говорить Матрішиана, – діти навіть дошкільного віку привчаються до людських жертвопринесень. Їм показують, як висмоктують кров із мертвих тварин, як духи оволодівають людиною». Матрішиана свідчить: є безліч буквальних збігів чаклунських ритуалів «Поттера» з ритуалами однієї сатанинської секти, що діє у США.

Але головну підказку дала сама Дж. К. Роулінг. Назви підручників у школі магів називаються доволі своєрідно. А нині підручники на Заході все частіше пишуться у формі пригод, в них є наскрізні герої: хлопчики, дівчатка, звірятка. Чом би й дитячому посібникові з окультизму не називатися «Гаррі Поттер і Таємна кімната» або «Гаррі Поттер і в'язень Азкабана»? Така гіпотеза все пояснює.

Головна мета підручника – максимальна засвоюваність матеріалу. Чарівництво – сам по собі матеріал цікавий, а якщо подати його у формі нескладних пригодницьких історій з героями-школярами, тоді можна не сумніватися: матеріал буде засвоєний на «відмінно».

Кілька років тому відбулася розмова з дівчиною із підмосковного міста:

– Ніхто не говорить усієї правди. «Гаррі Поттер» – це залучення до сатанізму. Бачте... – тут вона трохи зам'ялася, – я сама в підлітковому віці потрапила в сатанинську секту. Потім, коли у мене народилася дитина, я зрозуміла, що не зможу її виростити, не порвавши з сатанізмом. І прийшла в Церкву. Так от, я вирішила прочитати всі книги і побачила ті ж гачки, ті ж приманки, на які колись попалася. Я маю страшний досвід і впізнаю це. Безсумнівно, авторка «Гаррі Поттера» діє дуже грамотно. Вона точно знає, на які кнопки натиснути, щоб роз'ятрити гординю, жагу влади і надздібностей. До речі, особливо небезпечні такі книги для дітей тонких, чутливих, духовно обдарованих...

* * *

Найменше, до чого приведе дітей Гаррі Поттер, – захоплення магією й ідолопоклонством і, відповідно, до порушення двох перших Заповідей («Я є Господь Бог твій, і нехай не буде у тебе інших богів крім Мене» та «Не роби собі ідола»). Якщо ж діти усвідомлять і приймуть теорію сили і досягнення бажань за всяку ціну, порушено буде й інші Господні Заповіді – «Не вбивай», «Не кради», «Не перелюбствуй»...

Отже, чи хочемо ми, щоб наші діти давали й отримували отруту замість цукерки, чари замість любові, брехню замість правди і, врешті, поклонялися сатані замість Христа?

Я – не хочу!

Юлія СПІРІНА

Священик Андрій Ротченков, директор Центру християнського виховання дітей і молоді в Луцьку:

– Спостерігаючи за пристрастями навколо «Гаррі Поттера», у мене виникає бажання остерегти себе і дітей від подібних книг. Може здаватися – що ж такого поганого в дитячій казці? А насправді найнебезпечнішими є так звані маленькі гріхи, перехідні форми до гріха великого. Наприклад, тепер молодь часто вживає слабоалкогольні напої. Здавалося б, нічого страшного – це ж слабкий алкоголь, у невеликих дозах. Але йде звикання до вживання алкоголю, виробляється гріховна звичка, яка обов'язково призведе до біди. Або, наприклад, нам пропонують так звані легкі цигарки, які буцімто менш небезпечні. З тієї ж серії книги про Гаррі Поттера, де замасковано дітям подаються магічні практики.

Здається, що людину неможливо зв'язати ниткою – адже нитку легко порвати. Але варто багато разів обмотати її навколо людини – і людина не поворухнеться. Саме так диявол полонить через так звані маленькі гріхи. Ці гріхи найнебезпечніші тому, що ми не надаємо їм значення, нехтуємо ними.

Апостол Павло застерігає: «Сатана набирає вигляду ангела світла». Стережімося ж його!

ВІТАННЯ

Нагороди

Протоієрея Юрія Зінчука, настоятеля парафій Різдва Пресвятої Богородиці в с. Хобултова та Мучеників Флора і Лавра в с. Яковичі Володимирського дек., 6 травня нагороджено палицею;

священика Василя Мавдрика, настоятеля парафії Архістратига Михаїла в с. Руснів Володимирського дек., **священика Миколу Гнідця**, настоятеля парафій Преображення Господнього в с. Рогожани та Покрови Пресвятої Богородиці в с. Фалемичі Володимирського дек., 6 травня піднесено до сану протоієрея;

священика Анатолія Корнійчука, настоятеля парафії Архістратига Михаїла в с. Рудня Рожищенського дек., **священика Романа Войнаровича**, настоятеля парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Гать Луцького райдек., 10 травня нагороджено камилавкою;

священика Івана Гуреєва, настоятеля парафії Архістратига Михаїла в с. Підгайці Луцького райдек., 10 травня нагороджено золотим наперсним хрестом;

священика Віталія Голяна, настоятеля парафії Воздвиження Хреста Господнього в Нововолинську, 10 травня піднесено до сану протоієрея;

священика Богдана Лисака, настоятеля парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Городище-1 Луцького райдек., 1 червня нагороджено камилавкою та золотим наперсним хрестом;

священика Романа Скірака, настоятеля парафій Святителя Миколая Чудотворця в с. Стара Лішня та Безсрібників і чудотворців Косми й Даміана в с. Нова Лішня Іваничівського дек., **священика Івана Заторського**, настоятеля парафії Воздвиження Хреста Господнього в сс. Покащів та Одеради Ківерцівського дек., 12 червня нагороджено камилавкою;

ієромонаха Арсенія (Качана), насельника Замкового монастиря Архангелів у Луцьку, 12 червня нагороджено набедреником;

ієродиякона Ісайю (Ломпаса), насельника монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерцівського дек., 12 червня нагороджено подвійним орарем;

священика Сергія Медвєдєва, клірика храму Преображення Господнього в Луцьку (нижньої церкви кафедрального собору Святої Трійці), 15 червня нагороджено золотим наперсним хрестом.

Ювілеї

Храму Апостолів Петра й Павла в с. Високі Цевеличі Локачинського дек. виповнюється 10 років від завершення будівництва;

храму Апостолів Петра й Павла в с. Новосілки Володимирського дек. – 225 років від завершення й освячення;

храму Положення риз Пресвятої Богородиці в селі Менчичі Іваничівського дек. – 110 років від завершення будівництва;

протоієрею Степанові Гайгелю, настоятелеві парафії Архістратига Михаїла в Луцьку, 4 липня – 15 років священичого служіння;

священику Вікторові Кузьмичу, настоятелеві парафії Воздвиження Хреста Господнього в с. Колона Іваничівського дек., 12 липня – 10 років священичого служіння;

протоієрею Петрові Атаманіву, настоятелеві парафії Святителя Йоана Золотоустого в Луцьку, 13 липня – 50 років;

священику Олексієві Гольчуку, кліриковi парафії Архістратига Михаїла в Нововолинську, 13 липня – 5 років священичого служіння;

протоієрею Максимові Чінці, настоятелеві парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Привітне Локачинського дек., 15 липня – 30 років;

протоієрею Михайлові Гадію, настоятелеві парафії Святого Духа в с. Коритниця Локачинського дек., 24 липня – 10 років священичого служіння;

протоієрею Борисові Гідзінському, настоятелеві парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Стенжаричі Володимирського дек., 25 липня – 15 років священичого служіння;

у **Юлії Спіріної**, завідувачки видавничого відділу єпархії «Ключі» та юрисконсультки духовної консисторії, 31 липня – особливий день народження.

Здобутки

Ігор Сацик, член Молодіжного православного братства Святого Миколи-Святоші, князя Луцького, захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата філософських наук.

Щиросердечно вітаємо мешканців сіл Високі Цевеличі, Новосілки та Менчичі, священнослужителів, ченців і мирян із вагомими життєвими подіями!

ОГОЛОШЕННЯ

Якщо Ви бажаєте отримати відповіді на запитання, практичні поради з християнського життя, почути змістовне тлумачення Біблії, – запрошуємо в нижній храм кафедрального собору Святої Трійці на **духовні заняття священика Андрія Ротченкова**. Початок о 15 годині щонеділі.

У Луцьку, по просп. Волі, 2 працює єпархіальний оптово-роздрібний склад-магазин. Тут можна придбати все церковне начиння, ікони, ризи, священичий одяг, богослужбову та іншу духовну літературу тощо. Магазин працює в понеділок–п'ятницю з 10-ї до 18-ї год., в суботу – з 10-ї до 15-ї год. Обідня перерва з 13-ї до 14-ї год. За довідками звертатися до Богдана Тишкевича, тел. (066) 2172558.

Виконуємо реставрацію та розпис храмів, а також реставрацію, позолоту, посріблення євхаристійних наборів: чаш, дискосів, лжиць та іншого церковного начиння. Тел. (050) 660-53-19.

ПАЛОМНИЦТВА

12–21, 22–31 липня; 2–11, 12–21 серпня; 3–12 вересня – богомілля до святинь Криму: Бахчисарай (Успенський монастир, Качі-Кальйон-Печерний монастир), Севастополь (Херсонес, Володимирська церква, Георгіївський монастир, Новоспаський скит), Балаклава (Інкерманський монастир), Сімферополь (Троїцький монастир, Петро-Павлівський собор, Свято-Троїцький собор – мощі Луки, тантина Єлени й Константина), Судак (Топловський монастир). Зголошуватися не пізніше як за тиждень до першого дня прощі. Вартість (проїзд, проживання та екскурсії) – 650 грн.

19 липня – паломницька поїздка до Києва: Патріарша Божественна Літургія на Софіївському майдані та хресний хід до пам'ятника рівноапостольному князеві Володимиру з нагоди 900-ліття Михайлівського Золотоверхого монастиря та 1020-ліття Хрещення Київської Руси-України; Печерська лавра – Введенський монастир – Видубицький монастир – Іонівський монастир – Михайлівський Золотоверхий монастир – Володимирський собор. Зголошуватись до 15 липня. Виїзд 18 липня о 23.30 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – 19 липня о 23.30. Вартість поїздки 130 грн.

16–23 жовтня – паломництво до Святої Землі (Ізраїль). Зголошуватися до 15 липня. Вартість – 1200 доларів США.

23 серпня – богомілля до Тростянецької чудотворної ікони Божої Матері (с. Тростянець Ківерцівського району). Зголошуватися до 22 серпня. Виїзд о 8.00 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – о 15.00. Вартість поїздки 15 грн.

24 серпня – проща до святинь Рівненщини: монастир у Дермані (п'ять чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межиріччі (чудотворна ікона) – джерело Св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частинка гробу Богородиці). Зголошуватися до 23 серпня. Виїзд о 6.30 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – о 23.00. Вартість поїздки 50 грн.

30 серпня – проща до почаївських святинь: Почаївська лавра – лаврський скит – монаше кладовище – джерело Праведної Анни. Зголошуватися до 29 серпня. Виїзд о 6.30 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення – о 19.00. Вартість поїздки 45 грн.

Докладніша інформація та реєстрація – за тел. (03322) 71-83-77.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з необхідністю вдосконалити діяльність управління єпархії, запобігти поширенню недостовірної та неточної інформації щодо нашої Церкви на Волині дано благословення: 1) офіційними засобами масової інформації Волинської єпархії УПЦ КП вважати газету **«Волинські єпархіальні відомості»** та веб-сайт **www.pravoslavja.lutsk.ua**; 2) офіційними заявами й коментарями щодо проповідей, виступів, заяв, діяльності керуючого єпархією, посадових осіб духовної консисторії, деканів, намісників монастирів, священнослужителів, керівників мирянських організацій (братств і сестринств) та інших представників єпархії, а також стосовно стану єпархії та її підрозділів тощо, вважати заяви й коментарі **прес-служби єпархії** (указ № 46 від 13 травня 2008 р.).

У зв'язку з потребою поліпшити постачання інформацією прес-службу єпархії та офіційні ЗМІ – «Волинські єпархіальні відомості» і веб-сайт Pravoslavja.lutsk.ua – дано благословення: 1) **керівникам підрозділів управління єпархії, деканам, намісникам монастирів, настоятелям парафій, капеланам, керівникам мирянських організацій (братств і сестринств)** у найкоротший термін надавати інформацію прес-службі єпархії щодо непересічних Богослужінь, подій, офіційних зустрічей, заходів тощо, організаторами або учасниками яких вони були (чи мають стати), а також на вимогу прес-служби – стосовно інших питань, пов'язаних із їхньою діяльністю, станом справ, сферою повноважень і в межах відповідальності тощо; 2) інформацію надавати прес-службі безпосередньо в її кабінеті, а також телефоном, факсом, електронною поштою, що зазначені в газеті «Волинські єпархіальні відомості» (указ № 47 від 13 травня 2008 р.).

Ієромонаха Іова (Богуша) призначено настоятелем парафії Святої Трійці в с. Тростянець Ківерцівського дек. (указ № 50 від 15 травня 2008 р.).

Священика Олександра Вронського звільнено від обов'язків настоятеля парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Гайове Ківерцівського дек. (указ № 51 від 15 травня 2008 р.) і призначено священиком собору Покрови Пресвятої Богородиці в Ківерцях (указ № 52 від 15 травня 2008 р.).

Священика Романа Шлемкевича призначено настоятелем парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Гайове Ківерцівського дек. (указ № 53 від 15 травня 2008 р.).

Священика Вадима Криворучка звільнено від обов'язків настоятеля парафії Архістратига Михаїла в с. Рудня Рожищенського дек. (указ № 54 від 16 травня 2008 р.) і призначено на цю посаду **священика Анатолія Корнійчука** (указ № 55 від 16 травня 2008 р.).

Протоієрея Василя Мавдрика призначено настоятелем парафії Архістратига Михаїла в с. Руснів Володимирського дек. (указ № 56 від 20 травня 2008 р.).

Священика Тараса Свистовича призначено настоятелем парафії Святої Трійці в Любомлі (указ № 57 від 20 травня 2008 р.).

Священика Володимира Лозинського призначено настоятелем парафії Преображення Господнього в с. Зміїнець Луцького райдек. (указ № 59 від 20 травня 2008 р.).

Василя Лозовицького, кандидата богословських наук, призначено виконуючим обов'язки ректора Волинської духовної семінарії (указ № 60 від 3 червня 2008 р.).

Зою Глущук звільнено від обов'язків регентки хору парафії Архістр. Михаїла в с. Омельно Ківерцівського дек. (указ № 61 від 3 червня 2008 р.).

Ієромонаха Якова (Мільяна) призначено скарбником Замкового монастиря Архангелів у Луцьку (указ № 62 від 6 червня 2008 р.).

Ігумена Марка (Левківа) призначено секретарем Волинської духовної консисторії (указ № 63 від 17 червня 2008 р.).

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

Волинські єпархіальні відомості
Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ №219 від 03.08.2004 р.
Віддруковано в МП «Зоря»
м. Луцьк, просп. Волі, 2, тел.: 8 (03322) 4-60-38
Наклад 4600 пр. Ціна за домовленістю.
Зам. № 79 від 03.07.2008 р.

ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ
Часопис Волинської єпархії Київського Патріархату
Передплатний індекс 91241
Засновник і видавець –
Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату.
www.pravoslavja.lutsk.ua
Адреса редакції: 43025 м. Луцьк, Градний узвіз, 1. Тел./факс: (0332) 72-21-82
pres-sluzhba@ukr.net

Головний редактор Андрій ГНАТЮК
Редакційна колегія:
прот. Віталій СОБКО (заст. головного редактора), *свящ. Андрій РОТЧЕНКОВ* (редактор дитячої сторінки), *Віктор ГРЕБЕНЮК* (літературний редактор і коректор), *Віктор НУМЕРЖИЦЬКИЙ* (верстка, ТзОВ «ІНІЦІАЛ»), *Галина МЕЛЬНИК* (набір).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.